

TESSEDIK SÁMUEL EVANGÉLIKUS NÉPFŐISKOLA KÖRLEVELE

NAGYTARCSA

Bizodalmasd legyen az Úrban, teljes elméből a magad értelmére ne támaszkodjál. Minden te útaidban megismered őt; akkor Ő igazgatja a te utaidat.

(Példabeszédek 3, 56.)

Ez az Ige különösen nekünk mond igen sokat, akik a népfőiskolai munkában foglalkozunk. Hány esetben kellett megszegényülnünk, mert a mi elménk kilátástalannak és megoldhatatlannak ítélt egyes helyzeteket. Hányszor tépelődöttünk és aggódtunk a holnapi nap felől, az Úr minden helyzetben megmutatta, hogy a benne bizóknak útja egyenes, mert Ő irányítja és igazgatja azok lépteit. Hálások vagyunk az Úrnak, hogy olyan gazdagon árasztotta reánk kegyelmének áldásait az elmúlt iskolai esztendőben. Boldog örömmel hirdetjük és teszünk arról bizonyosságot, jó az Úrban bízni, mert akik benne bíznak sohasem szégyenülnek meg.

Néhány nap még és csendes lesz a népfőiskola ismét, a fiúk hazamennek otthonukba, hogy folytassák tanulmányaik miatt félbeszakított munkájukat. Igen nehéz lesz a válás, hiszen úgy összemelegedtünk. Ma még hangos a népfőiskola. Reggel $\frac{1}{27}$ van, a gazda sorra járja a szobákat, keltegetni a fiúkat, ami nem is olyan egyszerű feladat, máris kezdődik a kiadós reggeli torna, utána jól esik hideg vízben derékig mosakodni. Ezután takarítanak a fiúk, ki a szobában, ki a tanteremben, egy csoport feladata az udvar seprése, másik csoport a műhelyt teszi rendbe, mindenkinek van munkája, nem áll senki sem tétlenül. Ezalatt a konyhások segítenek Erzsébet néninek, a gazdasszonyunknak, reggelihez terítének. Reggeli előtt mindennap felvonjuk a finn és a magyar zászlót a Himnusz eléneklésével, innen mindenki ismét a szobájába megy, mert szobaszemle lesz, amikor megnézem, hogyan takarítottak a „szobalányok”.

Csengetés hallik... futás. Irány az ebédlő, éhesek a fiúk, reggeli következik. Reggeli végeztével áhítatot tartunk, utána mindenki a tanterembe vonul s egy óra hosszáig csendes időt tartunk, Isten igéje felett elcsendesedve figyeljük Isten nekünk szóló napi üzenetét. Az órák 9-kor kezdődnek s $\frac{1}{21}$ -ig tartanak. Az órákat Pestről, a környékből való s helybeli tanárok tartják. A tanítási idő eléggé kimeríti a fiúkat.

Bizony nem kis dolog egész nap ülni, figyelni olyan fiúknak, kik a szabad levegőhöz és a mozgáshoz vannak szokva. Jól is esik az ebéd, nincsen szükség étvágygerjesztőre, ilyenkor a konyhásoknak bizony van dolguk, a sok éhesnek eleget hordani. Ebéd végeztével egy kis mozgás a játszótéren, favágás, esetleg ásás következik, minden házkörűli munkát ilyenkor végzünk el.

D. u. 3 óra, a kis harang cseng, erre mindenki veszi jegyzeteit s megy a tanterembe, mert kezdődnek a délutáni órák. Egyenesen csodálatos, hogy a fiúk milyen szívóssággal tanulnak, olvasnak igen sokat és igen jó könyveket. — $\frac{1}{27}$ órakor vacsorázunk, megtartjuk az esti áhítatot, ilyenkor elbeszélgetünk az élet kérdéseiről, Isten igéje világítása és irányítása mellett. Ezután mindenki be megy a hálóba, tanulni, írni, olvasni, az egyik készül a legközelebbi gazdaköri gyűlésre szavalattal, előadással, a másik mint iratterjesztő, este csinálja az elszámolásokat, rendeléseket, a harmadik, mint szövetkezetünk pénztárosa, zárlatot csinál este, ilyenkor is mindenki serényen munkálkodik valamivel.

10 órakor csend lesz, elalszanak a villanyok, majd lehalkul, elcsendesedik a beszéd, mindenki pihen, hogy erőt gyűjtsön a következő nap munkájához. Igen hálásoknak kell lennünk a Mindenhatóknak, hogy ezekben a nehéz napokban lehetővé tette, hogy az életre készülhetnek ifjaink, kérjük imádságunkban, hogy ez a kegyelem megmaradjon számunkra.

Február első napjaiban igen áldott körutat tettünk a Galga völgyében, a fiúk még mindig beszélnek róla. Kedvesen és szeretettel fogadtak bennünket, bizonyítják ezt a szinte naponta érkező levelek, melyeket a fiúk házigazdáiktól kaptak. Igen sok ifjú és leány szeme csillant fel, amikor a beszámolókat hallották, hisszük, hogy ennek a mi útunknak meglesz az eredménye és a jövő esztendőben sok jelentkező lesz erről a vidékről.

Kedves Testvérem! Talán csodálkozva nézte első pillanatban, hogy a megszokott körlevél nem a régi aláírással jelent meg. Sztéhló Gábor testvérünk ker. missziói lelkész lett s mint ilyen,

az ifjúság ügyeivel foglalkozik, természetesen a népfőiskolai ügyekkel is, a régi lelkesedéssel. A változás csak az lesz, hogy most már nem csupán a nagytarcsai népfőiskola ügyeivel, hanem az egész népfőiskolai mozgalom ügyeit fogja irányítani. Helyébe én állottam be, sokan ismernek már a testvérek közül, hiszen Isten kegyelméből második esztendeje vezetem a nagytarcsai népfőiskolát. A körleveleket ezentúl én fogom küldeni, tudósítani fogom a testvéreket a népfőiskolával kapcsolatos ügyek állásáról terveinkről, végzett munkánkról. Sokan a testvérek közül a legutóbbi körlevelünkkel nem

a mi csekkünket kapták, ennek oka az volt, hogy nem állott rendelkezésünkre elegendő csekk és így a bányai egyházker. csekkjét használtuk fel, de az erre a számra beküldött összeg is hozzánk kerül.

Évzáró vizsgánk f. hó 14-én lesz, erről és a nyári terveimről legközelebbi körlevelemben fogok beszámolni. Befejezésül ismételten kérem Testvéreim megértő és támogató szeretetét, gondoljunk arra, hogy igen sok nehézsége van a népfőiskolai munkának, imádságunkban hordozzuk állandóan Isten előtt. Szeretettel köszönti

Nagytarcsa, 1943 március hó.

Testvére az Úr Jézus Krisztusban,

Darnai Ferenc

lelkész.